

— Идвамъ съ тебе, отговори Йона, открытото мѣсто е предпочително отъ тѣзи опасни дървета.

И Главкъ тръгна съ нея, като я водеше, или я носеше придруженъ отъ оплашената слугиня, къмъ свѣтлината която са виждаше неподвижна и блѣдна. Изминѣхъ най подиръ открыто мѣсто и и навлѣзохъ въ мѣсто обрасло отъ дивы лозини, които имъ затуляхъ спасителната слѣтина, която поиѣкога са показваше помежду лозовитѣ листовѣ; между туй бурята бѣсѣше поаросно и молнитѣ искрѣяхъ еще пострашны и грозны, но тѣ пристѣпвахъ съ надежда че ако и да са излѣжатъ отъ онѣзи свѣтина все ще намѣрихъ нѣкоя колибка или нѣкоя пещерка да са укриватъ отъ бурния дѣждъ. Лозинитѣ все повече са сгѣстявахъ и свѣтлината не са виждаше вече, и само блѣсъкътъ на послѣдователнитѣ молнии ги управише къмъ исканото мѣсто чрезъ единъ стрѣмъ и тѣсень пѣть. Поиѣкога неусыпнитѣ главни на молнитѣ като падахъ връху купчини отъ желѣзна ражда покрита отъ части отъ шубрьки и растѣиин тили, виждахъ са като че търсѣтъ нѣкое поблагородно земно произведение за да са разразѣтъ; а другий пѣть като оставяхъ туй мѣсто въ мракъ простирахъ са на подалечъ и обагрявахъ подъ тѣхъ си морето, на което волнитѣ са виждахъ огняни; блѣсъкътъ бѣше толкози голѣмъ щото са различавахъ подробно и най далечнитѣ предмети и мѣста на онѣзи крайморія.

Либовницитѣ са спрѣхъ умышлены, но обнеты изведнажъ отъ най черная тьма, която слѣдува подиръ страшния блѣсъкъ на молнитѣ, тѣ видѣхъ пакъ таинственната свѣтина отпрѣдъ си. Нова молнія пакъ блѣснѣ и освѣти земята и небето, и либовницитѣ разумѣхъ че мѣстото е лишено отъ кѣщѣя; но стори имъ са че съгледахъ човѣческа фигура къмъ мѣстото дѣто са виждаше желаемата свѣтина. Пакъ притѣмнѣ и пакъ са показа предпшната свѣтина безъ да са губи вече предъ небесния блѣсъкъ като понапредъ. Рѣшихъ са да покажѣтъ и са принудихъ да обиколѣтъ помежду урвы покриты тукъ тамъ отъ дивы растѣиия. Най подиръ са намѣрихъ предъ устата на една дунка, която са виждаше като пещера образована отъ грамады капары, падѣли отъ повисоки мѣста, и които взаимно са държахъ въ равновѣсіе. Щомъ съзрѣхъ вътрешността на пещерата и останѣхъ като поразены отъ ужасъ и отъ единъ неволень суевѣренъ страхъ. На вѣтрѣ въ пещерата имаше огнище, дѣто кипѣше малко котле и тънка желѣзна лампа висѣше посрѣдъ, тревы различни, и былки окачены постѣната до огнището, види са, за да съхпатъ. Една лисица, клекигла сѣтшо огъня впи